

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka a soudců JUDr. Bc. Kryštofa Horna a Mgr. Ing. Lenky Bursíkové ve věci

žalobce: **I. S.**, narozený X
státní příslušnost Ukrajina
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti o vydání zaměstnanecké karty vedeném pod sp. zn. X,

takto:

- I. Žalovanému se ukládá, aby ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl v řízení o žádosti žalobce ze dne 22. 10. 2020 o vydání zaměstnanecké karty vedeném pod sp. zn. X.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2000 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou k Městskému soudu v Praze dne 30. 4. 2021 domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti o vydání zaměstnanecké karty dle § 42g zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 255/2019 Sb. (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) vedeném pod sp. zn. X.
2. Žalobce uvedl, že žádost o vydání zaměstnanecké karty podal osobně dne 22. 10. 2020 na Velvyslanectví České republiky v Bratislavě (dále také jen „velvyslanectví“). Řízení o žalobcově žádosti zahájil žalovaný dne 19. 11. 2020. Jelikož žalovaný ve lhůtě stanovené v § 169t odst. 6 písm. c) zákona o pobytu cizinců nevydal ve věci rozhodnutí, podal žalobce dne 20. 1. 2021 podle § 80 odst. 3 věty druhé zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu. Dne 8. 2. 2021 vydala Komise opatření proti nečinnosti, jímž přikázala žalovanému, aby do 30 dnů od doručení opatření proti nečinnosti ve věci rozhodl. Protože žalovaný opatření přijaté Komisí nerespektoval a dosud rozhodnutí ve věci samé nevydal, navrhuje žalobce, aby povinnost ve věci rozhodnout uložil žalovanému rozsudkem soud. Žalobce současně soudu navrhuje stanovit žalovanému ke splnění povinnosti desetidenní lhůtu od doručení rozsudku.
3. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Uvedl, že ve věci nebyl a není nečinný a že v řízení provádí nezbytné úkony za účelem vydání rozhodnutí. K podpoře svých tvrzení žalovaný odkázal na obsah správního spisu.
4. V replice k vyjádření žalovaného žalobce setrval na důvodech žaloby. Žalovaný měl ve věci rozhodnout ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti, případně ve lhůtě 90 dnů ode dne podání žádosti, pokud by se jednalo o zvlášť složitý případ nebo pokud by žalovaný požádal o vydání závazného stanoviska Úřad práce České republiky. Povinnost žalovaného rozhodnout konstatovala Komise přijetím opatření proti nečinnosti. Opatření, jímž byla žalovanému uložena povinnost rozhodnout ve lhůtě 30 dnů od doručení opatření, však nerespektoval.
5. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené.
6. V rámci zkoumání podmínek řízení soud ověřil, zda před podáním žaloby došlo ze strany žalobce k bezvýslednému vyčerpání prostředku, který procesní předpis platný pro řízení před správním orgánem stanoví k ochraně proti nečinnosti (§ 79 odst. 1 s. ř. s.), neboť v opačném případě by musel žalobu jako nepřipustnou odmítnout (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2016, č. j. 5 As 9/2015 - 59, č. 3409/2016 Sb. NSS.).
7. Předmětem sporu je otázka, zda je žalovaný nezákonně nečinný v řízení vedeném dle zákona o pobytu cizinců. Tento zákon neupravuje zvláštní druh opatření proti nečinnosti, proto jediným prostředkem, který žalobce mohl v řízení před správním orgánem využít, byla žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti dle § 80 odst. 3 správního řádu u nadřízeného správního orgánu. V případě žalovaného je tímto nadřízeným orgánem Komise.

8. Žalobce k žalobě přiložil opatření ze dne 8. 2. 2021, č. j. X, kterým Komise na základě žalobcovy žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti přikázala žalovanému, aby ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení opatření proti nečinnosti vydal rozhodnutí ve věci samé. Jak dále plyne z obsahu spisu, opatření proti nečinnosti bylo žalovanému doručeno dne 10. 2. 2021. Posledním dnem lhůty byl tedy pátek 12. 3. 2021. V době podání žaloby, tedy dne 30. 4. 2021 (a až doposud), rozhodnutí ve věci samé vydáno nebylo. Z toho je zřejmé, že k podání žaloby došlo až po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě, pročez je třeba žalobu považovat za přípustnou, a nadto marně uplynula i lhůta stanovená Komisí.
9. Soud tedy přistoupil k posouzení věci samé. Vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového stavu zjištěného ke dni rozhodnutí soudu (§ 81 odst. 1 s. ř. s.). Soud o věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť s tím oba účastníci vyslovili souhlas.
10. Podle § 44 odst. 1 správního řádu *„[ř]ízení o žádosti je zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení (...), došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.“*
11. Podle § 42g odst. 5 zákona o pobytu cizinců *„[ž]ádost o vydání zaměstnanecké karty se podává na zastupitelském úřadu.“*
12. Podle § 169t odst. 6 písm. c) zákona o pobytu cizinců *„[o] žádosti ministerstvo rozhodne ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty; ve lhůtě 90 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty ve zvlášť složitých případech, nebo pokud ministerstvo požádalo o vydání závazného stanoviska Úřad práce České republiky.“*
13. Judikatura správních soudů chápe nečinnost jako objektivně existující stav, kdy v zákonem předepsaných lhůtách nedošlo k provedení příslušných procesních úkonů. Ne každá nečinnost je však přičitatelná správnímu orgánu. Má-li zjištěná nečinnost svůj původ ve způsobu, jakým vystupuje v řízení jeho účastník, nejde o nečinnost správního orgánu a nelze se proti ní dovolávat ochrany. Přijme-li však nadřízený správní orgán opatření proti nečinnosti, je tím presumován fakt, že správní orgán byl nečinný a nejde o případ, kdy by nečinnost byla zaviněna účastníkem. Správní soud již není oprávněn tento závěr přehodnocovat a procesním chováním účastníka řízení (žalobce) se může zabývat jen od okamžiku přijetí tohoto opatření proti nečinnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012 - 41, č. 2785/2013 Sb. NSS).
14. Soud ze správního spisu ověřil, že žalobce podal žádost o vydání zaměstnanecké karty na Velvyslanectví České republiky v Bratislavě, tj. u orgánu příslušného k přijetí této žádosti, a to dne 22. 10. 2020. Tímto dnem bylo řízení o žádosti zahájeno a ode dne následujícího běžela žalovanému 60denní, respektive 90denní lhůta pro vydání rozhodnutí o žádosti. S ohledem na znění shora citovaného § 44 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 42g odst. 5 větou první zákona o pobytu cizinců nelze tedy přisvědčit účastníkům řízení, že řízení o žalobcově žádosti bylo zahájeno dne 19. 11. 2020, neboť z žádného ustanovení zákona o pobytu cizinců neplyne, že by snad řízení o žádosti bylo zahájeno teprve dnem, kdy se žádost dostala do dispozice žalovaného. Posledním dnem lhůty pro vydání rozhodnutí tedy bylo pondělí 21. 12. 2020, respektive středa 20. 1. 2021, vykazovalo-li by řízení o žalobcově žádosti atributy *zvláště závažného případu*. Nejpozději od následujícího dne lze hovořit o objektivně existujícím stavu nečinnosti žalovaného. Nicméně i kdyby bylo řízení o žádosti zahájeno teprve dne 19. 11. 2020, jak shodně tvrdí žalovaný i žalobce, na skutečnosti, že žalovaný v zákonem stanovené lhůtě nevydal rozhodnutí, by to nic neměnilo.
15. Pro projednávanou věc je pak podstatné to, že Komise jakožto nadřízený správní orgán

opatřením ze dne 8. 2. 2021 (doručeným žalovanému dne 10. 2. 2021) nečinnost žalovaného konstatovala. Soud proto vycházel z toho, že žalovaný byl v době vydání opatření nečinný bez zavinění žalobce (ostatně ze správního spisu nevyplývá ani to, že by žalobce žalovanému způsobil jakékoliv průtahy v řízení či se jinak choval tak, že by mu nečinnost žalovaného ode dne doručení opatření proti nečinnosti mohla být přičítána).

16. Žalovaný sice uvedl, že ve věci provádí další úkony směřující k rozhodnutí ve věci, avšak to nic nemění na tom, že mu byla opatřením nadřízeného orgánu uložena povinnost vydat v třicetidenní lhůtě rozhodnutí ve věci samé, přičemž povinnost vydat meritorní rozhodnutí [byť v odlišné lhůtě dle § 169t odst. 6 písm. c) zákona o pobytu cizinců] by platila i bez tohoto opatření.
17. Ačkoliv na portálu žalovaného (<https://frs.gov.cz/cs/ioff/application-status>) je ke dni vyhlášení tohoto rozsudku uveden status „Vyřízeno – POVOLENO“, soud telefonicky ověřil, že žalobci zaměstnanecká karta doposud nebyla předána, a tedy nebylo vydáno rozhodnutí ve smyslu § 169t odst. 7 zákona o pobytu cizinců. Žalovaný je tak nadále nečinný.
18. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že žaloba na ochranu proti nečinnosti je důvodná, a proto podle § 81 odst. 2 s. ř. s. žalovanému uložil, aby v řízení o žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty vydal rozhodnutí ve věci samé. K tomu mu určil lhůtu v délce 30 dnů, tedy poloviční oproti základní zákonné lhůtě podle § 169t odst. 6 písm. c) zákona o pobytu cizinců, což se s ohledem na dosavadní průběh řízení jeví jako přiměřené.
19. Žalobce měl se svojí žalobou úspěch a náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Soud tedy výrokem II. přiznal žalobci náhradu nákladů řízení účelně vynaložených na uplatnění práv u soudu. Ty spočívají toliko v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2 000 Kč za podání žaloby. S ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 As 135/2015 - 79, č. 3344/2016 Sb. NSS, může soud ve správním soudnictví přiznat procesně nezastoupenému žalobci náhradu nákladů řízení pouze ve skutečně prokázané výši (§ 57 odst. 1 s. ř. s.). Náhradu nákladů nelze stanovit paušální částkou podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů, a stejně tak je vyloučeno použití § 151 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. Celková výše nákladů, které žalobci v tomto soudním řízení vznikly a které soudu prokázal, činí 2 000 Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci tuto částku jako náhradu nákladů řízení, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Nesplní-li žalovaný povinnosti ve lhůtě uložené tímto rozsudkem dobrovolně, může se žalobce domáhat nařízení exekuce či soudního výkonu rozhodnutí.

Praha 24. srpna 2021

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu